

Reportáž z cesty: Západoaustrálie, 2007 - Jižní pobřeží (1. část)

Připraveno: Radek Kastner

[01.03.2009]

Aktualizováno [19.04.2009]

Barry Rice

Cesta:

Toto je čtvrtá pokračování z pěti, které dokumentují, které skvělé okamžiky z naší cesty za masožravými rostlinami do Austrálie ze září roku 2007. Toto vyprávění pokračuje odtamtud, kde jsem skončil, tedy vyprávění z fotografů - Iakovice australské v trnitých akáciových mokřinách.

Jsouce téměř plněni masožravými rostlinami, vyrazili jsme vstávací malému městu, kde jsme chtěli strávit noc. Ale předtím, než jsme si mohli prohlédnout své pokoje, nás Phill vzal k názkřm vrcholku, o kterém jsem si myslel, že je nějakou vysokou stanicí. Slunce se blížilo k horizontu a já jsem nepochyboval o tom, že nemáme dost času na to, abychom shledli, co jsme-li cenní, ale jak jsem se měl!

Pohled z kopce:

Čas utákal, západ slunce se blížil, takže jsem rychle vykročil a zašli prohledávat křoviny. Všiml jsem si během poslední dnů, že Phill se

bavil ĀekĀjnĀ-m na poslednĀ- moĀ¼nĀ½ okamĀ¼ik, aby nĀjm ukĀizal a odhalil to, co bychom rĀdi na ka¼dĀ© lokalitĀ vidĀli â€“ co¼ nemohlo bĀ½t dĀTMĀ-ve, ne¼ jsme vystoupili z vozu, nebo dĀTMĀ-ve ne¼ jsme nevĀdomky stĀili pĀTMĀ-mo na rostlinĀch. Pou¼Ā-val to neustĀle a jĀ jsem si byl docela jistĀ½, Ā¼e mĀj nĀco za lubem, i kdy¼ vypadal tak nenucenĀ, kdy¼ prohodil "MrknĀte se kolem."

Ah, Drosera erythrorhiza subsp. erythrorhiza! Byl jsem ĀĀastnĀ½, kdy¼ jsem ji znovu uvidĀl, proto¼ jsem ji pĀTMĀ-edtĀ-m vidĀl pouze jednou, a to za toho pĀTMĀ-ĀjernĀ©ho deĀĀtivĀ©ho dne. Tato rostlina byla obzvlĀĀtĀ velkĀĀ, ale nebyla osamocena. Byly zde i dalĀĀ-, menĀĀ- exemplĀĀme tĀto rostliny:

MalĀĀ D. erythrorhiza subsp. erythrorhiza

ĀEervenĀĀ D. erythrorhiza subsp. erythrorhiza

PĀTMĀesto Ā¼e bylo pĀknĀ© vidĀt tohle znovu, pĀTMĀedpoklĀĀdal jsem, Ā¼e mĀl Phill na mysli nĀco jinĀ©ho.

KopisĀovitĀ© listy:

Aha! Utricularia! KĀTMĀĀel jsem, co to jen ĀĀlo a Phill se pĀTMĀĀel podĀ-vat. Byl ponĀkud ohromen, pokud si dobĀTMĀe vzpomĀ-nĀjm, tĀ-m, Ā¼e jsem si vĀjiml tĀto malĀ© vĀci mezi kĀTMĀovĀ-m a dalĀĀ-mi rostlinami. To byl ten dĀ-vod, proĀ¼ jsme sem pĀTMĀĀili â€“ vidĀt Utricularia menziesii!

PĀTMĀedpoklĀĀdĀĀm, Ā¼e pouze velmi mĀĀlo lidĀ- by to dokĀĀzalo ocenit, ale vidĀt tuto rostlinu v divoĀĀinĀ, i kdy¼ nekvetoucĀ-, bylo pro mne vzruĀujĀ-cĀ-!

Je zajĀ-mavĀ© si uvĀdomit, Ā¼e ka¼dĀĀ z tĀĀto listovĀ½ch rĀĀ¼ic znamenĀĀ takĀ© shluk jako rĀ½Ā¼e velkĀ½ch hlĀ-zek, kterĀ© rostlinĀ slou¼Ā- k tomu, aby pĀTMĀĀ¼ila suchĀ© IĀto. DĀ-vali jsme se kolem, ale Ā¼ĀĀdnĀ© kvĀty jsme nevidĀli.

Tady je dalĀĀ- kolonie listĀ tĀto bublinatky.

JĀsĀjnĀ-!

Jak jsem se kolem pláň po kolenou a po rukou, Phill zvedl telefon a hovořil s Gregem Bourkem. A ve stejnou chvíli, kdy hovořil s Gregem, upoutal naši pozornost lusknutím prstů a ukázkou k zemi! KVÁŠTY! Jaká hostina! Nejsou bizarní? Ostruhy jsou obrovské a dominují celému květu.

Tady je jiná kompozice stejných dvou květů. Byly to jediné květy, které jsme na této lokalitě viděly.

Vážně? "Vidět tyto květy bylo stejně vzrušující, jako vidět Cephalotus!

Zelené listy:

Některé z rážic byly extrémně světle zelené a připomínaly mi bezantokyaninové mutanty z jiných rodů. I když Phill nám řekl, že si nikdy na této lokalitě nevšiml žádných zvláštních variant květů na této lokalitě. Ale i tak mne to stále zajímá.

Trpasličí:

Na vlhkém substrátu se také vyskytovaly osamocené rážice Drosera platystigma. Zde je snímek rostliny a semenáček (anglicky seedling, pozn. překl.). Neměli bychom ho nazvat spíše gemenáček? (anglicky gemmaling "odvozeno od slov semenáček a gemmae, pozn. překl.)

Dostihl nás zářivý slunce, tak jsme vyrazili do města. Phill nám našel roztomilé místo k přenocování - v městem zájezdném hostinci s uklidňujícím sálajícím ohněm ve společenské místnosti. Na večer jsem si objednal grilovanou směs, což znamenalo, že jsem dostal také přepelná polévku a kily pečeného masa. Bylo to vynikající, ale kompletně zahlcující - svážená mnohstvím.

Po veškeré jsme s Beth strávili pár hodin nočním rituálem tādán-fotografií a nahrávaním těch lepších z nich na náš přenosný disk z paměťových karet. Byl to kritický oběd, protože jsme sebou měli kolem 15 MB paměťových karet, vzácně jsme prošli den tak, abychom našli jaký prostor na nich užjet!

Tu noc jsme s Beth udělali několik zřevných chyb v nastavení teploty u topného tělesa v našem pokoji a kolem čtvrti ráno jsem se probudil, abych zjistil, že jsme jako v sauně. Ale horko bylo tak vysilující a já byl tak unavený, že jsem nedokázal dostatečně procitnout a cokoliv s tím udělat dříve, než jsme po několika hodinách skutečně vstoupili do nového dne. Díky tomu jsme s ním byli přeměněni v uvařenou raku, jako bychom zůstali přeli dlouho v sauně.

Ale bylo to svém způsobem překvapivé.

Velké trpasličí:

První lokalita tohoto dne a hned první nová druh! Toto je samozřejmě Drosera scorpioides, poněkud v salátovém vydání, možná proto, že vydala přeli mnoho energie přeměněně.

Tato lokalita byla asi 20 km severovýchodně od města, kde jsme strávili noc a byla přeměněně stranou silnice ve směru lesa. Australské silnice jsou obvykle překvapivé, minimálně tedy, že silnice v USA, ale tady byly tu a tam stále nějaké hromady nepříjemně, které kazily pohled.

Přeměněně je tato rostlina už poněkud za vegetačním vrcholem a také poněkud proměněněně; deštně, nejsou tyhle dlouhé a jemné tentakule krásné? Byla to směla, že nebyl otevřen dně z květu, možná květi jedivému a deštněmu nebi.

Bližší pohled:

Strávil jsem nějaký čas vytvářením tohoto bližšího pohledu na list. Nebyla jiná

možnost, jak dosáhnout bližšího pohledu, jedině bych zastihl dlouhé tentakule na jejich koncích. Rostlina byla dobře živá. Říd bych věděl, zda tihle malí hmyzíci byli původně listem chyceni tam, kde jsou přilepeni, nebo zda tam byli dopraveni na šepel dlouhými, protaženými tentakulami?

V těchto malých kolonii nebylo příliš mnoho těchto rostlin, takže jsem sledoval to, co dělala Beth. Byla fascinována jasně zbarvenou (nemasořavou) rostlinou *Anigozanthus*, která divoce vřítla v ranním větru.

Fotografovat ji bylo zcela frustrující a já jsem ji nechal zápasit s ná samotnou. V meziase jsem požádal několik dalších pohledů v horší kvalitě na *Drosera scorpioides*, která byla ukryta předtrem:

Rostlina, která je poždáně najezená,

Rostlina s poněkud neupravenými tentakulami, která těma vypadá, jako by tanily a

Rostlina, která jasně investovala veškerou svou energii do kvetení-

Na skalách:

Beth stáje vyčkávala na bezvětrný okamžik s její rostlinou (*Anigozanthus*), takže jsem strávil nějaký čas pozorovat, co *Drosera erythrorhiza* subsp. *Erythrorhiza*, která rostly mezi lateritními oblázkami.

Beth se nakonec vytouženě fotografie došla, takže jsme naskočili do vozu a pokračovali k další lokalitě.

Povodom obrázek:

Cestovali jsem asi 20 km severovýchodně (letu fotonu) k úroce otevřených planin, kde ve větvích vzdálenostech od sebe rostly *Melaleuca* (eukalyptus), *Leptospermum* (eukalyptus) a *Eucalyptus* (eukalyptus). Viděl jsem v Austrálii hodně lokalit masořavých rostlin, abych dokázal odhadnout potenciál této oblasti a nebyl jsem tedy překvapen, když Phill zpomalil auto a našel místo k zaparkování.

První vĕcĕ, kterou jsem uvidĕl, kdyŕ jsme vystupovali, byly malĕ exemplĕ Drosera purpurascens mezi kĕovisky.

Bylo to opravdu pĕknĕ, ale nebyl to ten dĕvod, proĕ nĕjs sem Phill vzal.

Cephaloid:

Spectabulous! Drosera platypoda! Je to pravdĕpodobnĕ mĕj favorit mezi hlĕznatĕmi rosnatkami s vĕjĕovitĕmi listy! Podĕvejte se na ty vysokĕ listnatĕ stonky smĕujĕcĕ vzhĕru; pĕipomĕnĕjĕ mi pĕsavkami pokrytĕjĕ chapadla chobotnice, pĕitrajĕcĕ po koĕisti. Tyto dvĕ rostliny majĕ celkovĕ slĕmovĕ ĕlutĕ zabarvenĕ.

Samozĕmĕ ĕe zde mĕĕete takĕ spatĕit rostliny Drosera purpurascens, skrĕvajĕcĕ se tu a tam. Prĕjĕ ve ch tohle pĕĕjĕ jsem si vĕiml poprvĕ, ĕe Drosera platypoda napravo slouĕ jako podpora ĕplhavĕ rosnatce, ale zdrĕjĕ se hĕdat, o kterou jde.

Ozdoba jeskynĕ:

Zpĕsob, jakĕm jsou drĕeny listy tĕto rostliny, mi pĕipomĕnĕjĕ podivnĕ vroubkovanĕ vzor na povrchu velkĕch krĕpnĕkĕ. Pokud jste je nĕkdy vidĕli, moĕnĕjĕ vĕte, o ĕem mluvĕm.

Tyto rostliny mĕly vĕce ĕervenĕ pigmentace, coŕ je docela roztomilĕ.

Fotografovnĕ bylo opĕt ponĕkud obtĕnĕ, vzhledem k tomu, ĕe vĕtr vĕil vĕcemĕnĕ nepĕetrĕitĕ. Meziĕm vyĕjlo slunce z mrakĕ, a abych zachoval svĕtlo rozptĕlenĕ, pouĕil jsem svĕj mobilnĕ difuzĕr, vyrobenĕ z plastovĕho zĕjĕsu do sprchy, kterĕ se tĕepotal ve vĕtru. Pĕedstavte si mne, jak pouĕvĕjĕm dvĕ velkĕ vĕtve, abych zabrĕnil tomu, ĕe se bude celĕ zĕjĕs komĕhat pĕes rostliny, nĕjak jako zĕjĕsnĕo Iĕĕko. Celkovĕ blĕjĕnivĕ proces, ale fotografie vyĕily pĕknĕ.

Mnoho rostlin:

Tady vidíte obrovskou chumel rostlin s červenou *Drosera purpurascens* v popředí.

Slunce neustále svítilo, takže fotografování vyadovalo daleko více práce s upevněním sprchového závěsu. Vátr se stával nevladatelným, takže abych rostliny uchránil, vytvořil jsem malou protitrnící iglú mimo mrtvých zbytek hustých křovin. Ale lenství, opravdové lenství. Ale byla to *Drosera platypoda* a já ztratil vájechen cit pro vyváženost situace!

Smájně, že. Dávajte se na tento snímek a usuzujete na zcela přirozeně nastavené, zatímco mimo záběr dráha - lenství fotograf ve vzduchu, ve foukání - m vtru, vlající - sprchová závěs, která poletuje kolem, o konstrukci z kovové - nemluví. Představuji si, že jsem vypadal jako nějaká interpretace tanečnické z nějaké postmodernistické taneční skupiny. A to je třeba ne celkem schopná tanečnická. Mážu jen dýkovat nebesům, že Phill (a jeho strašná fotoaparát) byl zaneprázdněn poměháním Beth.

Tady je další snímek *D. platypoda*, s další plhavou rosnatkou na pozadí; podle její barvy odhaduji, že se jedná o *D. menziesii*.

(Jen tak mimochodem, poté co jsem byl hotov s focením, opatrně jsem odstranil věškeré věci křovinaté architektury, které mi přišly fotografování pomáhalo.)

Klokan - tlapa:

Toto je *Anigozanthus humilis*, rostlina, kterou Beth fotografovala na většinou lokalitě s *Drosera scorpioides*. Je to ohledně rostlina a vy můžete vidět, co ji zaujalo. Samozřejmě, že fotografování těchto rostlin bylo jednoduchost sama vzhledem k tomu, že se vtru utítil a malý mrak zakryl slunce. Až dně podpory z kovové, až dně rozptylovače světla. Když jsem skončil, utkal jsem k další *Drosera platypoda*, ale jakmile jsem tam došel, slunce opět vysvitlo a vtru pokračoval. Ztracená *Ithaqua*.

Jakmile jsme zde byli hotovi, Phill nás odvezl pÅ™es Stirling Mountains a my tak zaÅ¾ili klasickou vyhlÅ¡kovou jÅ¡zdu v celÅ™m svÅ™m rozmÅ™ru. PÅ™pomÅ™nalo mi to vÅ™tÅ¡inu kotlin a vÅ™kovou rozmanitost jihu USA â€“ velkÅ™ hory oddÅ™lenÅ™ vyprahlou rovinou. ProjÅ™dÅ™li jsme mnoha mÅ™sty, kterÅ™ mÅ™la jmÅ™na, jako bych Å™etl seznam trpasliÅ™ch rosnatek z roku 1980 (Porongurup atd.)

Na jednom mÅ™stÅ™ naÅ™ cesty Phill sjel k lokalitÅ™, kterÅ™ vypadala, Å™e na nÅ™ nebude nic zajÅ™mavÅ™ho k vidÅ™nÅ™.

ZÅ™padnÅ™ AustrÅ™lie, 2007 - JiÅ™nÅ™ pobÅ™eÅ™- (2. Å™st)

ZÅ™padnÅ™ AustrÅ™lie, 2007 - JiÅ™nÅ™ pobÅ™eÅ™- (3. Å™st)

Å™Barry Rice, 2005

T: Radek Kastner